

AZ AGAPÉ MŰKÖDÉSE

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Krisztus Szeretete Egyház Budapest, 2019. február 24.

Készen álltok az Ige hallására? Köszönöm, hogy eljöttetek ma, és hogy itt vagytok. Talán azért is van ez, mert nem sértődtetek meg a múlt héten a tanítás miatt. Egy kicsit hadd foglaljam össze nektek a múlt heti tanítás üzenetét, a magvát, a lényegét pár mondatban. Szeretném ezt a mai napon úgy folytatni, hogy egy kicsit más irányba megyünk el. Múlt héten arról volt szó, ha nem is ezekkel a szavakkal, de a lényege ez, hogy Isten világosságot gyújtott benned. Ezt a világosságot nem azért gyújtotta meg benned, hogy azt valami eltakarja. Amikor a gyertyatartóba gyertyát teszünk és meggyújtjuk, akkor azt nem azért tesszük, hogy ne adjon fényt, hanem azért, hogy fényt adjon mindenkinek, aki ott körülötte van.

Isten azért gyújtott benned világosságot, amikor rád talált a Szent Szelleme által, az újjászületés által, hogy a világ világosságává váljál az által, hogy Isten dicsősége ragyog tebelőled mások felé, mindenkire. Mi történik akkor, amikor a sértődés csapdájába beleesel? Van, hogy nem más, hanem te saját magad húzol egy bádogdobozt a fejedre, és ebből a világosságból semmi nem látszik. Ezt teszed akkor, amikor megsértődsz azért, mert jogtalanul megbántottak, vagy azért, mert nem tudod elviselni az esetleges kiigazítást, vagy iránymutatást arra, hogy amit csináltál, az úgy, abban a formában nem helyes, és nem jó. Ugyan nincs felhatalmazásunk arra, hogy abban a sértődött állapotban legyünk, maradjunk, amely megérint bennünket, amikor rámutatnak az esetleges hiányosságainkra.

Ki az, aki szereti, hogy a hiányosságaira rámutatnak? A bölcs ember szereti, de ki az, akinek jól esik? Elsőre, a test indulatából. Senkinek nem esik ez jól. Nem a hústest természete, hogy örülünk, ha rámutatnak arra, hogy – mit mondjak, amire igazán meg lehetne sértődni – bűdös a szád. Ezt valaki odamondja neked, lehet, hogy egy igazság, de ez sértő dolog. Nem? Ezt lehet finomabban is közölni. De akkor is, lehet, hogy fogat kéne mosni. Vagy a fogkövet el kellene távolítani. Lehetne sorolni az ezernyi hosszú sort, hogy mi mindenben lehetne megsértődni. Sokszor jogtalanul bántanak, jogtalanul sértenek meg minket, ahogy Jézust is jogtalanul sértették, bántották, igazságtalanul bántak vele. Amikor Őt nem értették meg, amikor az igazságot mondta, akkor Őrá is megsértődtek. Van erre utasítás a Bibliában, hogy hogyan lehet ezt kezelni? Erről szeretnék a mai napon beszélni az egész alkalom folyamán. Kezdeném ott, hogy pár héttel ezelőtt elhangzott egy igazán jó magyarázat. Jakab 5,26-os Igét ismeritek? Lapozzunk oda. Az igevers azt mondja:

Jakab 5,16.

16. Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok: mert igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése.

Az elmúlt pár héten, egy „A bűnmegvallás csapdái” tanítás sorozatban, ha figyeltél, megérthetted ezzel kapcsolatban a lényegét. Ez az Ige elég jól ki lett bontva, úgy gondolom, nem akarok erről sokat beszélni, de ez itt a „valljátok meg bűneiteket egymásnak” utal többek között arra, amikor valakire valami panaszod van. Valakivel valami problémád van. Megsértett vagy megsértődtél. Konfliktusba kerültél vele. Akkor menj oda hozzá, és beszélj meg vele. Ha röviden, egy mondatban kellene az Igének ezt az első részét más szavakkal meghatározni, akkor a lényeg: menj oda hozzá, és beszélj meg vele! Ez tudod mi? Ez olyan, mint amikor a sebet kitisztítják. Mert te megsérültél, vagy a másik megsérült. Van egy feszültség, van egy nézeteltérés, és van egy seb benned, van egy seb a másikban, és ezt, ha leragasztod egy ragtapasszal, akkor alatta be fog gennyezni. Mi történik akkor? Mi történt veled, amikor gyerekkorodban elesél? Vagy amikor a gyermeked elesett, és az aszfalton vagy a poros murvás kövön fölhorzsolta a térdét? Azonnal fogtál egy ragtapaszt, és letapasztottad? Vagy előtte kitakarítottad belőle a pici kavicszemeket? Mit tettél? Kitakarítottad. Reményeim szerint volt annyi bölcsességed és eszed, hogy kitakarítottad, és az fájdalmas dolog. Nem? A gyerek sírt, fáj nagyon. Jobban fáj neki, mint mikor elesett. Néha ilyen

fájdalmas szembenézni a saját magunk butaságaival, a saját magunk sérelmeivel, a saját magunk lelkiállapotával, odaállni a másik elé, és megalázni magunkat. De ha ezt nem teszed meg, és egy ragtapasszal, vagy bármivel leragasztod, elrakod az asztal alá, és azt gondolod, hogy majd az idő megoldja. Van ez a mondás a világban: az idő sok sebet begyógyít, de tudd meg, hogyha a seb nincs kitakarítva, az utána be fog gennyezni. Utána még nagyobb fájdalmad lesz. Van egy kollégám, a héten mondta el, vele történt. Nem irigyeltem, mert a foga begyulladt, és nagyon fájt. Elment a fogorvoshoz, több foga is fájt egymás után, pár héten belül, és a legutolsó, az egy olyan problémás volt neki, ami egy 20 éve feltett korona alatt volt, és le kellett szedni, mert az alatta levő fognak egyik gyökerébe belekerült valami por, vagy szennyeződés, mindegy, hogy mi, begyulladt, és gennyes volt, és nagyon-nagyon fájt. Ugye tudod, milyen a fogfájás? Nem kell, hogy bólints, hogy tudod, az a jó, ha nem tudod, de aki már átélte, az tudja, hogy az egy nagyon borzasztó fájdalom. Mit tett az orvos? Injekció, hogy ne fájjon, ennyi? Nem! Van annyi esze az orvosnak, levette a koronát, és kitakarította, kitisztította a gennyes gyulladást, kimosta, és úgy hagyta egy picikét, most is úgy van, hogy szabadon van az a fog, hogy gyógyuljon. Amikor a gyógyulás folyamata elindul, akkor az vissza lesz tömve, és le lesz zárva. Ezt kell tenned neked is, amikor valakivel valami panaszod van. Amikor már a gyógyulás folyamatában benne vagy, egymással megbeszéltétek, akkor már a sebeket nem tépjük fel. Akkor már nem kell beszélni a dologról. Akkor elfelejtettük, megbocsátottuk, és megyünk előre. De addig, amíg nincs kitisztítva ez a dolog benned, addig az ott lesz, mint egy gennyes gyulladás. Azt mondd: hát nem látszik, meg nem is annyira fáj! Meg eltakarja sok minden. De vannak szálak, amiket el kell varrni.

Múlt héten horgászboltban voltam. A horgászboltos tulajdonossal, aki nagy horgász, beszélgettem. Nem az egyház dolgairól, horgász dolgokról. Mondott nekem egy rövid történetet, és a fejemre csaptam, hogy Atya Úr Isten! Mennyire igaz ez a gyülekezetre, időnként persze. Illetve egyes helyzetekre. Azt mesélte, hogy ő nagy horgász, évtizedek óta horgászik a Dunán, csónakból, ismeri a jó helyeket. Tudja, milyen módszerekkel kell horgászni. Amikor beáll egy bedőlt fa mellé, és ott a rablóhalakra horgászik, dobál, és húzza ki a halakat, kifigyelik mások, és utána ők is odaállnak, és nem a megfelelő módszerrel, nem a megfelelő módon, ők is megpróbálnak ugyanúgy ott horgászni. De ezzel beszakítják a zsinórokat, és a víz alatt egy-két hét után rengeteg 5m-es, 10m-es 15m-es damil, meg fonott zsinór az áramlattal mozogni kezd, ezzel tönkreteszi a helyet. Horgászat szempontjából nem alkalmas, nem lehet halat fogni már ott. Ezek az elvarratlan szálak, amik így lebegnek a felszín alatt, amit így kívülről nem látsz, de ott benned ott van, ugyanígy tönkreteszi a helyet, amit Isten hozott létre. Ezeket fel kell számolni! Nem lehetséges az, hogy ilyen elvarratlan, lebegő sértődések, botránkozások, neheztelések legyenek, mert akkor nem építjük, hanem romboljuk egymást. Miről szól ez a közösség itt? Te milyen munkát akarsz itt végezni? Építeni szeretnéd Isten királyságát. Ugye? Ennek megfelelően hozzá döntéseket, és tedd félre a saját sérelmeidet, alázd meg magad, és nézz szembe saját magaddal, és nézz szembe a másikkal, és békülj meg! Hogyan? Erről lesz szó ma. Halleluja! Ki kell beszélni dolgokat, mert különben a gennyes seb még nagyobb kárt csinál.

Hogy lehet szeretni valakit? Hogy lehet, hogy megbocsátunk egymásnak, elengedjük a sérelmeket, elengedjük a neheztelést? Ezt csak a szeretet tudja kimunkálni benned, és belőled, és a másiktól is. Hogyan tudod szeretni a másikat? Milyen módon? Milyen eszközeid vannak neked erre? Sokan nem is sejtik, nem is gondolják, hogy máshogyan is tudnál szeretni, mint ahogy most szeretetben jársz. Azt mondd, hogy de a te részedet megteszed, szeretetben jársz, a másik meg nem, és igazából az ő hibája minden. Én az igazság oldalán állok, de biztos, hogy tudod azt, hogy a szeretet pontosan micsoda? És hogyan működik, és milyen tulajdonságai vannak? Hogyan kell alkalmaznod? Hogyan tud belőled kifolyni? Sokan vannak, akik azt gondolják, azt hiszik, hogy szeretetben járnak, pedig nem abban a fajta szeretetben vannak, amit Isten nevez szeretetnek, mert a Biblia többféle fajta szeretetről

beszél. (A magyar nyelv az egy csodálatos nyelv, egy külföldinek megtanulni nagyon nehéz is, mert a nyelvtana, és a szavaknak sokrétűsége, és a kifejezési módja, és a rokon értelmű, hason értelmű szavakból sok van, és nehéz.) Választékosan ki tudjuk magunkat fejezni, én ebben nem vagyok profi, de vannak, akik szépen ki tudják magukat fejezni. Viszont a szeretet szavunk magyarban nem fedi le azt az eredeti görögben Isten szíve szerint ihletett szeretet kifejezést, amit a Bibliában olvasunk. Mert a Bibliában háromféle szó szerepel a szeretetre. Van az érosz, amiből származik az erotika szavunk is. Ez egy érzelmi, testi szeretetre utaló szeretet. Van a fileo, vagy fileosz, és van az agapé. Ugye ezeket hallottátok már? Az Újszövetségben sok szó van a fileóról, és még több van az agapéről. A magyarban ezt meg tudod különböztetni? Mutass nekem egy magyar Bibliát, ami ezt megkülönbözteti. Egy magyar nyelvűt. Ezért úgy gondolom, hogy az emberek többségében nincs megfelelő kép, nincs megfelelő tudás arra, hogy Isten, amikor az Ő szeretetéről beszél, akkor miről beszél. Mert azt hisszük, hogy szeretetben vagyunk, de a fileo féle szeretet az a szeretet, amelyet Isten beléd teremtett, amely benned van a születésedtől fogva. Ami a te természetedből fakad, ami egy csodálatos dolog, mert ennek is vannak szintjei, fokozatai. Valaki ebben erős, valaki ebben gyenge. Ez a szeretet a barátságból fakadó szeretet, vagy a baráti szeretet. Ez a szeretet az a fajta, testvéri szeretet, amely van a gyermekek, testvérek között. Ez a fajta szeretet az anyai szeretet, az apai szeretet. A háborúban és a nemzetért önfeláldozó szeretet. Látjuk ezt, és láttuk ennek a példáját a történelemben. Ez egy csodálatos dolog, megénekeltek ezt a költők. Megénekeltek ezt a versek. Megfilmesítették, és lehet nagyon mélységében szeretni. Egy anya mennyire szereti a gyermekét? Bele van teremtve az anyának a természetébe, bele van kódolva, hogy szeresse a gyermekét. Így van? Fölkel hozzá éjszaka, amikor sír, pelenkázza, és gondot visel róla hosszú évekig, és amikor felnőtt, akkor is ezzel a szeretettel van felé.

De az agapé, az egy másik minőség. Hadd beszéljek erről úgy, hogy lehet, hogy ebben a fileo szeretetben te képes vagy a saját hazáért is meghalni, mert vannak katonák, akik bajtársiasságból föláldozzák a saját életüket a háborúban a hazáért, a nemzetért, az egész országért. A bajtársakért is odaállnak a golyó elé, hogy engem találjon el inkább, inkább én halok meg, mint a bajtársam. Ez fileo, és ez csodálatos!

De nem az agapé. Tudod miért? Mert a fileo mindig feltételhez kötött. Az anyai szeretet is feltételhez kötött. Ne mondd nekem, hogy feltétel nélküli! Tudod miért? Mert azzal a szeretettel, amellyel szereted a gyermekedet, nem szereted ugyanazzal a szeretettel másnak a gyermekét. Az a feltétel, hogy a te gyermeked legyen. A háborúban a katona nem hal meg azért az emberért, aki a golyót kilötte, hanem a saját nemzetéért. A saját országáért, a saját bajtársaiért. A másikért nem. Az ellenségért nem hal meg. Ez a fileo.

Az agapé micsoda? Jézus mit tett? Minden emberért feltétel nélkül odaadta magát. Feltétel nélkül, viszonzást nem várva. Az ellenségeiért is, azért a katonáért, aki beütötte a csuklójába azt a nagy szöveget, azért is meghalt. Aki leköpte, aki kigúnyolta, aki megalázta Őt, aki belérúgott, azért is meghalt. Azért is föláldozta magát. Igazán ez az agapé szeretet az, amire azt mondhatjuk, hogy természetfeletti dolog. Ez nincs meg benned a saját természetedből fakadóan. Ez nincs meg benned addig, amíg újjá nem születesz. Ez nincs meg benned addig, amíg Krisztust a szívedbe be nem hívod. Hiába erőlködsz, hiába érsz el nagyon magas szintre, és nagyon erőteljesen a fileo szeretetben, föláldozhatod az egész életedet, de ez az agapé szeretet egy természetfölötti szeretet. Isten nem azt várja el tőled, hogy a te természetedből, a saját magad erejéből, a saját magad akaratából szeresd a másikat, hanem azt akarja, hogy az Ő szeretetével szeresd a másikat. Ez a fajta önfeláldozó szeretet nem a mi indíttatásunkból van. Nem a mi erőlködésünkől van. Nem abból van, hogy mi ezt annyira tanuljuk, és annyira nagyon erőlködünk ezen. Ezt Isten adta nekünk. Meg kell tanulnod felszabadítani. Meg kell látni, hogy különbség van a te emberi szereteted, a véges szereteted, és Istennek a végtelen

szeretete között. Akkora a különbség, mint az ég és a föld között. Érted ugye? Kérlek benneteket, lapozzatok az 1János 4,7-8. Igékhez.

1János 4,7–8.

7. Szeretteim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől van; és mindaz, aki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent.

8. Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet.

Nem titkolt céloom a mai napon, hogy nem egy klasszikus szeretet üzenetet szeretnék elmondani neked, hanem olyat, ami rendhagyó. Ami más módon mutatja meg azt, hogy hogyan járhatunk mi szeretetben egymással. Szeretteim, szeressük egymást – itt az agapé szó szerepel. Nem tudom, mondhatom-e így, nem akarok én saját magam más fordítást kreálni, mint akik értik is a görög nyelvet, de itt azt mondja egy kicsit furcsa, Fábíán Attila féle fordításban, hogy szeretteim, agapézzuk egymást. Ne neved, elég, ha én nevetek ezen. Mert az agapé az Istentől van. Mindaz, aki agapézik, az Istentől született, és ismeri az Istent. Aki nem agapézik, nem ismerte meg az Istent, mert az Isten agapé szeretet.

Dramái a különbség a fileo féle szeretet, és az agapé szeretet között. Isten felszólít téged, hogy az Ő agapé szeretetével szeressél. Sőt, igehelyek mutatják és bizonyítják, hogyha nem az agapé szeretettel szeretsz, akkor a te fileo szereteted a másik felé Isten szemében semmit nem ér. Bármennyire is a világ megítélése az, hogy te milyen jó ember vagy, te milyen kedves vagy, te milyen barátságos vagy. Lapozzatok, kérlek benneteket, a Jelenések könyvére, és hiszem, hogy senkiben nem marad elvarratlan szál a mai üzenettel kapcsolatban. Nem lesz félreértés, hanem ki tudom ezt a témát jól bontani, és mindenki ténylegesen megérti azt, amit mondani akarok.

Jelenések 2,2–4.

2. Tudom a te dolgaiddat, a te fáradozásodat és állhatatosságodat, és hogy a gonoszokat nem szenvedheted, és megpróbáltad azokat, akik apostoloknak mondják magukat, holott nem azok, és hazugoknak találtad őket;

3. És terhet viseltél, és állhatatos vagy, és az én nevemért fáradoztál és nem fáradtál el.

4. De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad.

Múlt héten is olvastam egy rövid igeszakaszt a Jelenések könyvének azon részéből, amikor Jézus a hét gyülekezethez beszél, ami hét embertípust jelent a mai napon is. Azt látjuk, hogy ez a gyülekezet nem egy olyan értelemben teljesen istentelen gyülekezet volt, ahol Isten neve káromolva volt, hanem olyan gyülekezet, ahol munkát végeztek Istenért. Tudom a te dolgaiddat: fáradoztak, állhatatosak voltak, nem szenvedték a gonoszokat. Megitálték a rossz dolgokat, terhet viseltek. Még egyszer mondja, hogy állhatatos, kitartó vagy, az Ő nevéért fáradozol, és nem fáradtál el. De van egy dolog, ami miatt egy mondásom van ellened, hogy erről az agapéről elfeledkeztél, hogy ez az agapé már nincs napirenden nálad. Hogyan tudták ezt a sok munkát elvégezni? Hogy nem volt bennük semmilyen szeretet? Dehogynem volt. A fileo. Az emberi szeretet, a saját erőből, a saját forrásból fakadó. Hogy én megcsinálom, én megteszem. De nem agapéval. A fileo féle szeretet az egymás közötti barátságot, haverságot, bratyizást, cimborálást is jelenti. De nem mondd Istennek azt, hogy haverom vagy, szevasz! Mondhatod, persze, és lehetsz ilyen bensőséges viszonyban vele, de önmagában ez furcsán hangzik. Mert Isten felé való szeretetünkben kell lennie egy olyan mély tiszteletnek, amely szentséget foglal magában. Itt azt mondja a Bővített fordítás, hogy elvesztetted a szeretet mélységét.

Az agapé az Istenből származik, a fileo az emberből származik. A fileo természetes, emberi szeretet, ami jó, Isten ezt belénk teremtette, és minden emberben ez benne van. Ezért lehet egy nem hívő is akár jóra való, barátságos, kedves, és tisztességes megítélése lehet a világban. Vannak ilyen emberek? Akik nem hisznek Jézusban, mégis azt mondja a világ rájuk, hogy jó emberek? Vannak. A fileoban vannak, akik felnövekedettek, és erősek. Lehet tanulni, fejlődni benne. De ez nem természetfeletti, és Isten nem erről beszél. Az agapéval önmagadból fakadóan

nem rendelkezel. Nem tudod előállítani, és nem tudsz annyit tanulni, hogy 50-100-200 év múlva, akármennyi tanulásból ez önmagadtól benned legyen. Lehetetlen dolog ez. Mint ahogy vannak lehetetlen dolgok a világban. Egy lovat nem tudsz megtanítani arra, hogy repüljön. Bármennyire jó az a ló – most ez a hasonlat jutott eszembe. Bocsánat, látom, hogy mosolyogtok. Lehet egy kecske is, vagy egy disznó is. Taníts meg egy disznót repülni! De legyen a ló inkább a példa, mert egy ló, egy versenyló, egy igavonó ló egy hasznos állat, és gyönyörűséges lehet. Még érzelmi kapcsolatba is lehet kerülni vele. A gazdája szereti a lovát. Ha edzel vele, ha jól táplálsz, ha mindennap takarítod, a legjobb élelmet adod neki, és körbeveszed a legszebb istállóval, akkor se tudod megtanítani arra, hogy repüljön.

Ugyanígy, az ember Jézus nélkül, a világ Isten nélkül nem képes arra, hogy azzal a szeretettel szeressen, amit mond, hogy szeressél. Te sem vagy erre képes önmagadban. Érted a különbséget? Azért mondom mindezt, mert sokan erőlködnek, sokan kínlódnak, és nehéz a számukra szeretni. Mert a fileo falakba ütközik. A fileo viszonzást vár, és ha nem kapja meg a viszonzást, nem kapja meg azt, hogy elfogadják az én szeretetemet, akkor azt mondja, hogy nem szeretsz viszont, ha nem értékeled, hogy szeretlek téged, akkor behúszom a kézféket, és csinálj, amit akarsz! De az agapé nem ilyen. Az agapé akkor is szeret, ha nem kap viszonzást. Ez az egyik legnagyobb különbség. Gondolj bele, Jézus a kereszten milyen szeretettel volt ott a körülállók felé? Milyen szeretettel volt az emberiség felé? Fileoval? Ha kiáltott volna, hogy Uram, hát nem erről volt szó! Ez fájdalom, ezek nem fogadnak el engem! Ezek leköpnék, utálnak, gyűlölnék engem! Vissza az egész!

Az agapé föláldozza magát azokért is, akiktől nem kap viszonzást. Az agapé folyamatosan ad, folyamatosan ad. Elvárás nélkül. Tudom, hogy ez sokaknak a szemében, fejében, elméjében, gondolataiban egy botránykő, mert a másik nem érdemli meg. Vannak nyilvánvalóan gonosz és rossz szándékú emberek, és vannak nyilvánvalóan olyanok, akik bántanak, sértenek téged. Mi szeretnivaló van bennük? Nézzük, tekerjük vissza egy picit az idő kerekét! Benned mi szeretnivaló volt, amikor Jézus meghalt érted? Mit tudtál saját erőből felmutatni, ami miatt Istennek értékes voltál? Isten önmagáért szeretett téged. Azért szeretett, úgy szeretett téged, ahogy vagy. A hibáiddal, a bűneiddel, a sérelmeiddel, a botránkozásaiddal, a mindenféle rossz dolgaiddal együtt. A hűtlenségeddel, az engedetlenségeddel együtt, kiárasztotta az Ő szeretetét feléd. Halleluja! Nagyon sóhajtok ezen, hogy hú, igen! Római levélre lapozzunk, az 5 fejezetre. Ismerjük itt az Igét.

Róma 5,5.

5. A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltötte a mi szívünkbe a Szent Szellem által, aki adatott nekünk.

A Bővített fordítás úgy adja ezt vissza, hogy:

5. Mert Istennek a szeretete, Istennek az agapéja bőségesen kitöltötte a szívünket a Szent Szellem által.

Itt van az, hogy fordul a kocka, itt van az, hogy a fileón túlmenően kapunk valami olyan természetfelettit, ami nem a sajátunk, de Isten belénk helyezi, és így már mondhatom azt, hogy a miénk. Isteni természet részesévé válunk. Ezt gyönyörűen fogalmazza meg Péter, így adja vissza a Károli fordításban a 2Péter 1,3-4. Oda is ellapozunk most. Hogy amikor újjászületsz, és a Szent Szellem Isten szeretetét kitölti a te szívedbe, akkor az Ő természetéből kapsz te is.

2Péter 1,3-4.

3. Mivelhogy az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és istenfélelemre való; az Ő megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott,

4. Amely által a megígért igen nagy és becses áldásokkal ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságokban van e világon.

Ez a két igevers nagyon sok mindent mond itt el. Ajándékokról beszél. Ajándékokat helyezett el Isten benned. Olyan ajándékokat, amelyeket te nem tudsz megszerezni saját forrásból, saját erődből. Az Ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és istenfélelemre való, az Ő megismerése által. Ez nekem alá van húzva vastagon. Az Ő megismerése által, és erre még vissza fogunk térni ma többször. Az Ige nagy és becses ajándékokkal megajándékozott, és isteni természet részeseivé lettünk. Ez a természet, Isten természete nem a fileo féle szeretet. A fileóval rendelkezünk. A fileóval minden ember rendelkezik, aki erre a földre születik. A fileo burjánzik közöttünk, és burjánozhat, és növekedhet, ami nem baj, jó dolog, de ez megtévesztő is lehet. Mert ha van mosoly, és van boldogság, és van barátság, és van kedvesség közöttünk, az még nem biztos, hogy megfelelő. Az még nem biztos, hogy az a szeretet, amit Isten mond nekünk, hogy szeressük egymást.

Mert az agapé nem csupán arról szól, hogy mosolygok rád, és barátságos vagyok veled. Az agapé sokkal-sokkal több ennél. Lehet, hogy hasonlóan nézel ki, mint itt ez a lufi. Van itt egy szemléltető példa. Mosolyogtok, mint ahogy ez a lufi is mosolyog. Úgy nézel ki, mint ez a lufi, szép vagy, szép gömbölyded. Mosolyogsz, és benned burjánzik a fileo. Mi van akkor, ha valaki megsért? Mi van akkor, ha valaki valami rosszat mond rólad? Ugyanilyen maradsz, vagy pedig kipukkadt a léggömb. Mi történik? Mi van akkor, ha ami benned van, az nem egy ilyen fajta üresség vagy levegő, hanem tele vagy gennyes váladékkal? Bocsássatok meg a kifejezésért! Tele vagy sértődéssel, tele vagy mindenféle rágalommal, tele vagy mindenféle rossz dologgal. Vagy ha megtöltöttem volna ezt egy jó fokhagymás kolbászsírral, és kidurran. Mi történik? Minden, és mindenki, aki körülöttem van, kolbászsíros lesz. Mi van akkor, ha tele vagy egy ilyen gennyes, gyulladásozó, sértődésozó, problémás, nehézséges, fájdalmas, neheztelésekkel? Mi történik akkor, amikor valaki megsért? (Ez a lufi is kidurran.) Kifröccsen minden, ami benned van. Ugye? Bocsássatok meg ezért a szemléltető példáért, de ezt így nagyon régóta meg akartam már csinálni előttem. Az ösztönös, a természetedhez köthető szeretet az szép és jó, és lehet ebben nagyra nőni, de ez korlátozott. Ez korlátozott. Nem vagy képes arra, hogy önmagadból fakadóan úgy szeress, mint ahogy Isten mondja, hogy szeressél. Van egy mondásom ellened – mondja az efézusi gyülekezetnek Jézus –, hogy ezt az agapé szeretetet, ami első szeretetként beléd került, valahogy ennek a bőségét úgy félretted.

Jelenések könyve 2,4.

4. De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad.

Nem tudom, ki hogy tapasztalta meg Istennek ezt a túlradó szeretetét, érezte-e, hogy valami megváltozott ott bent. Az újjászületés nem egy fizikai megtapasztalás, az egy szellemi megtapasztalás. Engedjétek meg, hogy saját példámat mondjam el, aztán mindenki saját forrásból meríthet, hogy ő ezt hogyan élte meg. Én annak idején, 18 évesen, középiskolás koromban születtem újjá egy nyári napon, és szeptemberben, amikor az iskolába visszakérültem a többiek közé, határozottan emlékszem egy esetre. Az egyik napon, a második szünetben történt a tanteremben, amikor ettük a tízórainkat. Emlékszem arra is, hogy hol ültem. A teremnek a bal oldalán, leghátul, még erre is emlékszem. Az osztályteremben nyüzsgés van, mindenki eszi a szendvicset, beszélgetnek. A másik oldalon megy az iszonyatos káromkodás. Mindenféle trágár dolog. Fölkaptam a fejem, mert annyira sértett ez engem, pedig előtte ugyanezt csináltam velük én is. Ugyanezt csináltam, ugyanígy beszéltem, ugyanígy viselkedtem, ugyanezt mondtam. A külsőségekben nem volt igazából semmi változás. Bennem és rajtam nagyon, belül, ott benn megváltoztam, és ez felnyitotta a szemem, hogy miért bánt engem annyira ez a trágár, ocsmány, istentelen beszéd. Ők megváltoztak? Egész nyáron ebben edzettek, hogy ilyenek legyenek? Nem, ők semmit nem változtak, én változtam meg. Ott bent, ott legbelül engem már ez zavart, és a mai napon is zavar a trágárság. A mai napon is összerezzenek, mert ez nem egy jó dolog, nem hasznos dolog.

Istennek ez az első szerelme ott bennem úgy jött felszínre, hogy nem is tudtam, hogy bennem van. Utólag értettem meg, hogy mi volt ez igazából. Ez nem belőlem fakadt, Istenből fakadt. Nem a saját érzelmeimből, ami persze megnyilvánult a saját érzelmeimben is és a saját gondolataimban is. Veled hogy történt? Te éreztél-e valamit, vagy megtapasztaltál-e valamit? Ha nem, hiszem, hogy meg fogsz tapasztalni ezután. Majd többet és többet és többet Istennek a szeretetében, mert ez egy kulcsfontosságú dolog. Nem tudsz addig továbbadni semmit sem, amíg nincs megfelelő rálátásod, megértésed, kijelentésed róla. Most ebben az értelemben nevezem a megtapasztalás szót. Az agapé szeretetet úgy tudod továbbadni, ha megtapasztalod és elfogadod Isten szeretetét. Ha ezt nem tapasztalod meg sohasem, nem éled át újra és újra és újra, ha Istennek a Szent Szellemével nem töltekezel be újra és újra és újra, ez az agapé szeretet nem lesz valóságos cselekvő módon jelen az életedben. Mert abból tudsz adni, amid van. Ha ezt az agapé szeretetet Isten elhelyezte ott benned, és a szívednek az épületében, a legutolsó szoba a legutolsó könyvespolcának a legutolsó könyve mögé van elrejtve, onnan nem fog előtörni, előjönni, mert ott éheztetve van. Ez a szeretet igazából akkor tud nőni, akkor tud igazán éretté, gyümölcsé válni, ha megismered azt, hogy Isten mennyire szeret téged. Az ismeret, a megismerés, a kijelentés tudja ezt az agapét nyilvánvalóvá tenni az életedben.

Mi az, ami az agapét, Isten szeretetét, Isten szerelmét kézzelfoghatóvá teszi? Mi az, ami miatt ez megnyilvánul közöttünk? Az, ahogy egymással bánunk. Ahogy az emberekkel viselkedsz, ahogy a testvéreiddel viselkedsz, ez az, ami megmutatja azt a szeretetet, ami benned van. Ha fogsz egy szivacsot és belemártod a mosogatólébe, amikor kiveszed és megnyomod, mosogatólé fog belőle kifolyni. Ha belerakod az olajba, akkor azt fogja magába szívni, és amikor megnyomod, az fog belőle kifolyni. Amikor Isten szeretetével vagy így átítatva, mert megtapasztaltad az Ő nagy szeretetét, és valami megnyom, valami megbök téged, akkor az fog belőled kifolyni, nem a gennyes váladék. Érted a különbséget? Érted, hogy hogyan lehet megbocsátani? Érted, hogyan lehet szeretetben járni? Érted, hogyan lehet a sérelmeket elengedni? Nincs más út erre, nincs erre egy varázsige, amit ha elmondasz naponta hússzor, akkor majd megtörténik.

Erről szól a keresztyénység, egy személyes kapcsolatról Istennel. Ha ez a személyes kapcsolat hiányzik, akkor egy vallásban vagy benne. És akkor lehet, hogy jót akarsz, jó a szándékod, a fileóban bővölködsz és barátságos, mosolygós és kedves vagy, mindenkire van egy jó szavad, de ez nem ugyanaz a természetfeletti dolog, mint amit Isten mond neked, és vár tőled. Istennek az értékrendje az több, mint hogy barátságos legyen veled. Soha nem fogtál kezét Jézussal, soha nem veregette meg a válladat, mégis többet tett érted, mint akármelyik barátod. Többet tett érted, mint bárki ezen a földön. Többet tett érted, mint a szüleid, akik nagyon szeretnek téged – remélhetően. Mindennél és mindenkinél többet tett érted akkor, amikor te nem voltál szeretetre méltó.

Ez a célja, ez a lényege a keresztyén életünknek, ez az agapé, hogy ezt meglássuk, és ezt gyakoroljuk, mert ebből fakad minden. Ebből fakad a szolgálato, ebből kell, hogy fakadjanak az imádságaid, ebből kell fakadnia a másokra való rátekintésed, ránézésed és a szavaid. Minden ebből kell, hogy fakadjon. Ha nem ez történik, akkor semmit nem ér az egész. Vannak világi civil közösségek, ahol hatalmas barátság van: sportklubok, íjász szövetség, horgász szövetség, és lehetne sorolni, mi minden más. Hogy szeretik ott egymást az emberek ezzel a fileóval! Ez megfelelő? Elegendő? Még üdvösségük sincsen! Nem a fileó túlbujánzására lettünk elhívva, hanem arra, hogy az agapéval szeressük egymást, és minden embert.

Jó lenne, ha az emberek feltennének időnként saját maguknak egy kérdést: amit csinállok, miért csinálom? Időnként még pásztorok is szembe kéne, hogy nézzenek a tükörrel, hogy: Miért prédikálok, illetve miért vágyakozom arra, hogy növekedés legyen a gyülekezetemben? Miért? Miért? Az Isten iránti engedelmség és szeretet, és az emberek felé való engedelmség és szeretet motivál? Vagy pedig az, hogy el tudjam mondani az embereknek, hogy mennyien járnak az én gyülekezetembe? Összehasonlítani a másikkal, hogy hozzá

mennyien járnak? Most őszintén. Volt egyszer egy pásztor. Évekkel ezelőtt, 15-20 évvel ezelőtt beszélgettünk, és azt mondta panaszkodva nekem, hogy alig van egy pár ember a gyülekezetében. De aztán elment egy pár településsel arrébb egy másik gyülekezetbe, és látta azt, hogy ott is annyian vannak, mint az övében. És akkor megnyugodott. Elkeserítő! Ez a motiváció? Egymáshoz hasonlítjuk egymást? Senkivel nem vagy versenyhelyzetben.

Mint egyház, mi semmilyen másik egyházzal nem vagyunk versenyhelyzetben, hogy magunkat mutogassuk, vagy egymás fölé vagy alá helyezzük magunkat. Az agapé kell, hogy legyen a központban mindig és mindenkor, és ha erről elfelejtkeztél, akkor a lényegről felejtkeztél el. Akkor a saját sérelmeid lesznek előtérben, a saját önös gondolataid, a saját magad igazát akarod érvényre juttatni. Kinek hiányzik ez? Kinek kell ez? Istennek biztos nem. Az Istentől elrendelt, elhívott egyházban ennek nem lenne helye. Meg kell tanulnod azt, hogy megalázd magad, és meg kell tanulnod keresni az Úr arcát, szándékát, akaratát azokkal az emberekkel kapcsolatban, akikkel nem igazán vagy felhőtlen, jó kapcsolatban. Meg kell kérdezned az Úrtól, hogy: Te hogyan szereted őt? Én is úgy akarom szeretni őt, mint ahogy Te!

Tudom, hogy vannak helyzetek, vannak esetek, vannak nehéz helyzetek, amikor nem egyszerű és nem könnyű megélni az érzelmeidben azt, ami körülvesz téged. Írja Pál apostol, hogy törekedjete arra, hogy mindenkivel békességben éljete. Te a te részedet tedd meg, te agapéval szeress! A másik, hogy mit csinál, hogy fogadja-e, vagy nem fogadja, elfogadja, viszonozza, nem viszonozza, az nem a te dolgod. Neked magot kell vetned! És az a mag, amit elvetsz, az nem biztos, hogy attól a másik személytől fog gyümölcsként visszahullani az öledbe. A te részed, a te dolgod, hogy magvető legyél. A szeretetet adjad, és adjad, és adjad! Mikor eltelt már öt év, utána mit kell tenned? Adni. Mikor eltelt már tíz év, és még semmit nem változott a helyzet, mit kell tenned? Adni. Elment a nyolcvan, száz éved, hogy éltél ezen a földön, az utolsó napod van vissza, akkor mit teszel? Adni.

A Zsidókhöz írt levél utolsó fejezete azt írja, hogy vannak hitemberek, akik úgy haltak meg, hogy nem látták meg, hogy beteljesedett az, amiben hisznek. És hitben haltak meg, ezt írja. Te hitben álljál, hitben legyél, és minden egyéb más Istennek a dolga! Ha te megteszed természetes szinten a dolgodat, Isten megteszi a természetfölöttit, de te is meg tudod tenni a természetfölöttit Óáltala. Mert ha agapéval szeretsz, agapéval szereted a másikat, az nem a te sajátod, az nem belőled fakad, nem a te erőlködésed. Nem tudsz saját erőfeszítésből úgy szeretni, mint ahogy Isten szeretett. Mondod, hogy odaadod mindenedet a másikért, odaadod az egyházért, a gyülekezetért, a testvéreidért. Eljön a rosta ideje, eljön a megsztálásnak az ideje, eljön a próbatétel, akkor majd kiderül. Akkor majd kiderül, amikor benne vagy egy helyzetben, hogy kipukkadsz, mint egy lufi, vagy pedig kifolyik belőled Istennek a szerelme és szeretete? Nagy kérdés ez.

Vannak, akik kimagaslóan teljesítenek a fileoban, kedvesek, barátságosak, mosolygósak, de Isten nem ezt keresi. Nem a te természetednek a gyümölcsét keresi, hanem az Ő saját természetének a gyümölcsét. Ha emlékezel, a Galata 5,22-ben ott vannak a Szellem gyümölcsei, amely a szeretettel, az agapéval kezdődik. Azt mondja itt Isten Igéje, hogy a te újjászületett szellemednek az első gyümölcse. Az első gyümölcse kellene, hogy legyen, ami megnyilvánuljon, az az agapé. Testvéreim, az agapé nem olyan, mint a gyógyulás, vagy mint az, hogy van egy jó prédikátori képességed, vagy szépen énekelsz, vagy vannak más talentumaid. Ez ajándék. Nagyon sok mindent ajándékba kapunk Istentől. Az agapé gyümölcs, az agapét természetik. Természetesen Isten beléd helyezte ajándékba, kitöltötte a szellemedbe a Szent Szellem által, de itt mégis gyümölcsnek nevezi. Amikor Isten beléd helyezi az Ő szeretetét, akkor lehet, hogy ez egy kis mag, vagy egy kis gyümölcskezdemény. Zöld, éretlen valami, és neked azzal foglalkozni kell! A gyümölcsöt természetik. Vagy nálatok nem így van? Te megvásárolod, de ahonnan megvásárolod, ott is természetik.

A gyümölcs nem ajándék. A szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség a Szellem gyümölcsei. Ezek miként vannak benned? Csak úgy,

hipp-hopp, egyszer csak észreveszed azt, hogy: Ó, milyen nagy örömöm van! Van úgy, hogy hirtelen a Szellem kenete rád száll, és örömben vagy. De lehet természetni is, mert a gyümölcsöt természetik. Isten keresi benned a természetfelettit. Nem a saját képességeidet, nem a saját erőfeszítéseidet keresi, mert egy grépfrútból nem tudsz édes narancslevet kifacsarni, egy citromból nem tudsz mézet kicsavarni. Isten ezt tudja, hogy a saját természetedből nem tudja a mézet kicsavarni, a méz az Ő szeretete, az Ő természete. De akkor te miért erőlködsz ezen? Egyszerűen csak azt kellene tovább adnod, amit te kaptál. Ez sokkal egyszerűbb, mint ahogy az emberek ezt gondolják, vagy nézik, vagy látják, vagy fel nem fogják. Azért egyszerűbb, mert ha megújítod a gondolkozásmódodat, akkor leveszed saját magadról a figyelmedet, és nem arra figyelsz, hogy én mit tudok tenni, hanem Ő mit tud tenni rajtam keresztül. Nagyon nagy a különbség! Égbekiáltóan nagy a különbség!

Amikor meglátod, hogy Isten mennyire szeret téged, és mennyire szereti azt a másikat, odaadó, el nem múló szeretettel, akkor ez ki tud belőled folyni a másik ember irányába. Amíg ezt nem látod meg, addig kínlódní fogsz, addig a saját sebeidet fogod nyalogatni, és azt fogod mondani, hogy nem érdemli meg. Vannak, akik nem érdemlik meg. Te megérdemelted? Ó, hát én igen, én megérdemeltem! Hadd mondjak neked valamit az önigazultságról. Jézus, amikor igazán kemény, erőteljes szavakat mondott valakikkel szemben – az evangéliumokban olvashatod – mindig azok az emberek voltak, akik önigazultak voltak, akik azt mondták, hogy „én”. „Én az Ábrahám gyermeke vagyok”, vagy „én megtartom a törvényt”, vagy „az én cselekedeteim”, vagy „az én szombatnapi megtartásom”, és én, én, én... Önigazságuk volt. A saját erejükben, a saját meggyőződésükben, a saját gondolatvilágukban éltek önző módon, és nagyon-nagyon keményen, nagyon határozottan beszélt ellenük Jézus. Te ne legyél önigazult, te megigazult legyél, és Őbenne legyen a te igazságod! Őbenne legyen a bizodalmaid, Őbenne, Őreá nézve tegyél mindent! Kell-e erről még nagyobb megértés? Kell-e, hogy ebben növekedjél? Kell-e, hogy ebben növekedjünk együtt, mint közösség, mint gyülekezet? Azért, hogy az agapé szeretet burjánozzon közöttünk, hogy azok a víz alatt lévő damilok, meg mindenféle, amiben elakadnak az emberek, és tönkreteszik a helyet, az megszűnjön. Kell-e ez? Igen. Tiszta vizet kell önteni a pohárba sokszor, hogy kitisztuljanak a dolgok, hogy tisztán lássunk, hogy világos legyen, egyértelmű legyen. A narancsnak az a természete, hogy narancslé folyik ki belőle, ha megnyomod. A grépfrútnak nem az a természete, abból egy keserű, savanykás lé folyik ki, hogyha megnyomod. Nem minden ember savanyú, de sokan megsavanyodtak. Isten szívének az a vágya, hogy növekedjünk az Ő szeretetében. Hogyhogy nincs magyar nyelvű fordítás, ami ezt az agapé, fileo dolgot helyre teszi? Lehet, hogy kimagaslóan szereted a gyermekeidet, lehet, hogy kimagaslóan szereted a gyülekezetben az embereket, de haragban vagy az anyósoddal. Van ilyen? Volt ilyen? Volt-e már ilyen a történelemben? Előfordult-e már valaha valakivel, hallottad-e, hogy valaki nagyon szerette a gyermekét, de a férjének, vagy a feleségének a szüleit nem nagyon? Odaadott mindent a családjáért, de a távolabbi család, az sokszor kihúzta a gyufát.

Lapozzatok az 1Korinthus 13-ra. Hallottátok már ezeket az Igéket valaha? Szerintem igen, sokat:

1Korinthus 13,1–3.

1. Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs énbennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.

A szeretet itt agapé.

2. És ha jövendőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet pedig nincs énbennem, semmi vagyok.

3. És ha vagyonomat mind felételem is, és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincs énbennem, semmi hasznom abból.

Agapé szeretet pedig nincs énbennem. Fölfigyeltél-e arra, hogy itt nagyon-nagyon keményen beszél Pál apostol? Nagyon keményen, és határozottan beszél arról, hogy semmi vagyok. A héten gondolkoztam erről, ez eddig nekem föl sem tűnt. Senkitől nem hallottam erről, hogy Pál apostol ezt vajon miért egyes szám első személyben fogalmazza meg? Miért nem úgy mondja ezt el, hogy: Ha szeretet nincs benned, ha föláldozod minden vagyonedat, ha akármilyen hited van is neked, és nincs benne a szeretet, akkor semmi vagy? Miért nem így van ez megírva? A Szent Szellem miért így ihlette Pált, hogy ő egyes szám első személyben mondja ezt? Ha szeretet nincs énbennem. Ha föláldozom mindenemet is, de szeretet nincs bennem. Bennem az él ezzel kapcsolatban, hogy nem kell nekünk mások szeretetére figyel-nünk, illetve nem kell a másikat ítélni, és nézni, hogy benne megvan-e, hanem magunkkal foglalkozunk. Mint ahogy Pál apostol is saját magával foglalkozott, és saját magára nézve mondta azt, hogy ha nincs meg ez bennem, akkor én nulla vagyok, semmi vagyok.

1Korinthus 13,1–3. Egyszerű fordítás

1. Ha képes vagyok emberek vagy angyalok nyelvén beszélni, de isteni szeretet nincs bennem, olyan leszek, mint egy zajos cintányér, vagy egy zörgő cimbalom.

2. Ha megkaptam a prófétálás ajándékát, ha ismerek minden titkos igazságot, ha minden tudás a birtokomban is van, ha olyan erős hitem van, hogy hegyeket is elmozdítok vele, de nincs bennem isteni szeretet, semmi vagyok!

3. Ha minden vagyonomat elosztom a szegények között, ha a testemet feláldozom, hogy tűzben égjen el, de isteni szeretet nincs bennem, semmit nem érek el vele.

Semmit nem érek el vele!

Az első verset újra olvasom, mert láttatok ma is, hogy dobolok. A versben van számomra egy új szemléltető módszer, amit szeretnék bemutatni. „Ha képes vagyok emberek vagy angyalok nyelvén beszélni, de isteni szeretet nincs bennem, olyan leszek, mint egy zajos cintányér, vagy egy zörgő cimbalom.” Tudod-e, hogy milyen a zajos cintányér? Amikor egy dobfelszerelés szól, az összes harmóniával, hangszerrel együtt, akkor még úgy elviselhető. Amikor a cintányér külön szól, a dobosok kivételével, az senkinek nem tetszik. Bemutatom. Mi a reakciód erre? Ez borzasztó, nem? Mondhatod azt, hogy idegesítő. Ezt mondja a Biblia rólad meg rólam, hogy ilyen idegesítőek vagyunk, mint egy zajos cintányér, ha nincs bennünk Isten szeretete. Akarjátok még egyszer hallani? Nem? Miért nem akarod hallani? Mert nem bírod hallgatni se! Hallgatni se bírod! Isten szerinted miért ezt a példát hozza nekünk? Nem idegesítő az, amikor egy keresztény nem jár szeretetben? Nem zavaró? Most ne a másokra nézzél, hanem saját magadra! Téged nem zavar? Kell, hogy akkora érzékenység legyen bennünk, hogy saját magunkban is felismerjük, ha valamit nem a szeretetben, nem az agapéban végzünk el.

Ez nem a te szereteted, ez Jézusé. Ezt nem lehet megtanulni száz év alatt sem. Ezt a Szent Szellem helyezi beléd, egy pillanat műve az egész. De hogyan jön ki belőled? Isten nem várja el azt tőled, hogy addig csiszold a saját természetedet, míg kijön belőled ez az agapé. Sokan ebben a tévhitben élnek, hogy addig kell formálni magam, addig kell változnom, amíg végre képes leszek erre. Nem leszel erre képes, mert ez nem belőled fakad. Nem a te szereteted ez! Kicsit olyan ez, mintha meg akarnál tanítani egy halat fára mászni. Képes vagy rá? Mintha meg akarnál tanítani egy bűnös embert, egy hitetlen embert arra, hogy agapéval szeressen. Erőlködhetsz, taníthatod, példát mutathatsz neki, edzheted, mindenféle jó dolgot csinálhatsz vele, de soha nem lesz rá képes. Agapéval szeretni csak az képes, aki Istenhez tartozik, aki Isten gyermekévé válik. Akiben nincs a Szellem, az nem az Övé – írja az Ige. Bennünk Isten Szelleme van, mi már az Övé vagyunk. Belénk helyezte, a Szent Szellem kitöltötte a szívünkbe, és mégsem használjuk, mégsem járunk szeretetben? Mégsem gyümölcsözik ez az életünkben? Akkor a hiba nem az Ő készülékében van, hanem nálunk. Ő az Ő szeretetének a visszatükröződését várja tőlünk.

Az agapé tesz téged istenivé, kereszténnyé. Ez az agapé nem a halacszás matrica, nem a kedves mosolyod, nem a kiváló prédikációd, nem a tehetséges zenei tudásod, hanem ez az agapé, amiről beszéltem. Ez tesz téged igazán kereszténnyé. Jézus azt mondta, hogy erről ismeri meg a világ, hogy az én tanítványaim vagytok. És van itt még valami: Úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek benneteket. Nem úgy, ahogy a világ tudja egymást szeretni, hanem ahogy én szerettelek benneteket. Én mit tettem értetek? Önmagamot áldoztam fel értetek, elnéztem a hibáitokat, a bűneiteket, el is töröltem, a véretem adtam értetek. Mi megtesszük-e ezt egymásért? Ha megy a viszálykodás, a gyűlölködés, a pletykázkodás, akkor tudod, hogy mennyire nem jársz ebben az agapéban? Ha a szádat megnyitod a gonosz beszédre, és az egyik emberről valamit mondasz a másiknak, hogy „ezt hallottam róla”, azzal az ördögnek nyitottad ki így az ajtót, hogy gyere, gyere, uralkodj felettem! Ez nem Isten szeretetéből fakad. Hány emberről hallottál pletykát Istentől? Isten hány emberről pletykázkodott neked? Hány embernek a viselt vagy nem viselt dolgait jelentette ki neked? Isten szeretet. Isten agapé. Ő képes erre!

1János 4,8.

8. Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet.

Aki nem agapéval szeret, az nem ismerte meg Istennek azt a szeretetét, amellyel Ő szeret bennünket.

1János 4,18–19.

18. A szeretetben nincs félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrelemmel jár; aki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben.

Az agapé szeretetben nincs félelem.

19. Mi szeressük Őt; mert Ő előbb szeretett minket!

Itt ez egy kulcs Ige, hogy mi szeressük Őt, mert Ő előbb szeretett minket. Utána mond valamit: szeresd azokat, akik körülötted vannak. Hogyan tudod szeretni azokat, akik körülötted vannak? Ha megismered azt a szeretetet, ahogy Ő szeretett téged. Nem fog másképpen menni! Ha megismered azt a szeretetet, amellyel Ő szeret téged, akkor minden félelmed elszáll, elröpül, és semmivé lesz, hamuvá lesz. Mert az agapé szeretetben nincs félelem. Én azt gondoltam régen, sőt ezt hittem is, hogy ha majd jobban felnövök a szeretetben, és szeretetben fogok járni, akkor majd nem fogok félni semmitől. De ez az Ige nem ezt mondja! Hanem abban a megismerésben kell felnövekednünk, abban a megismerésben, megtapasztalásban kell, hogy nagyra nőjünk, hogy megismerjük, Ő mennyire szeret bennünket. Ha megismered, meglátod, hogy Ő mennyire szeret téged, milyen értékes vagy a számára, milyen fontos vagy neki, akkor elmúlik minden félelem. Érted ezt?

1János 4,18–19. Egyszerű fordítás

18. Ahol Isten szeretete uralkodik, ott nem marad hely a félelem számára. Sőt, amikor ez a szeretet egészen kiteljesedik, minden félelmet kiűz belőlünk. Ha valaki fél, igazában attól tart, hogy Isten meg fogja büntetni. Az ilyen ember azért fél, mert Isten szeretete még nem töltötte be teljesen.

19. Isten előbb szeretett bennünket, ezért tudunk mi is másokat szeretni Isten szeretetével.

Mert Isten előbb szeretett bennünket! Csak amit megtapasztaltál, azt tudod tovább adni! A szivacsból az folyik ki, amit előtte felszívott. Velel ugyanígy van ez, az folyik ki belőled, amit előtte felszívta magadba. Ha igazán megtapasztaltad Isten megbocsátó, irgalmas, hosszútűrő, kedves szeretetét, azt, hogy nem rója fel a bűneidet, akkor képes vagy magadból ezt kiengedni mások felé is. Amikor ezt megtapasztaltad, akkor az érzelmeid, a gondolataid, az előítéleteid nem fognak akadályozni. Ha ez nincs meg, akkor csak erőlködés a szeretetben járás, egy kínlódás.

Nagyon fontos különbséget tenni az emberi, barátságos, mosolygós szeretet között, és az agapéban járó ember között. Főleg akkor, ha ez te magad vagy. Nem a másikban kell ezt

felismerned – felismerjük persze –, de magadban felismered-e? Ez sokkal fontosabb. Pál apostol sem úgy mondja az 1Korinthus 13-at, hogy ti járjatok szeretetben, és ha nem így cselekedtek, akkor ti nem jártok szeretetben. Hanem azt mondja: „ha én”. Ez nagyon fontos lecke itt, azt hiszem. Nem az szeret igazán, aki emberi szeretettel szeret. Mert Jézus nem barátságos volt veled, hanem önmagát adta érted, és ez az Ő legnagyobb áldozatában nyilvánult meg. Azt az áldozatot, amit Ő tett, nem lett volna senki megtenni helyette. Csak aki átéli ezt az Istentől feléje irányuló szeretetet, Istennek ezt a kegyeltségét, ezt a jóságát, ami megnyilvánulhat abban, hogy olvasod a Bibliádat, és sírva fakadsz. Vagy vezeted az autódat, és imádkozol, és egyszerűen csak átjár Isten szeretete. Bármikor megtörténhet ez veled. Tudod-e, hogy a gyülekezetben rendszeresen meg kellene történnie veled, hogy Isten szeretete átjár?

Tudod-e azt, hogy a dicsőítőket, amikor megtapsolod, akkor az nem egy elismerés nekik? A dicsőítőknak, meg a prédikátornak is az az elismerés, ha látja benned azt, hogy megtapasztalod Isten szeretetét. Ez sokkal nagyobb elismerés, minthogy a dalok után tapsolsz, mert akkor egy emberi kifejezésformát gyakorolsz. Ezzel elismered, hogy szép, ütemes dal volt, vagy jól szóltak a hangszerek, meg szépen ki volt énekelve. Nincs ezzel baj, és helyénvaló is, és tapsoljál, ha úgy hozza a szíved, de ha szeretnéd az elismerésedet kifejezni valaki felé, aki szolgáló, akkor fogadd el Isten szeretetét! Mert annál jobb visszajelzés számomra nincsen, mint amikor látom, hogy gyümölcsöt terem, amiről beszélek. Az, hogy itt prédikálok, és megtapsolsz, amikor levonulok, számomra ez – ne érts félre, köszönöm szépen, hogy szerettek, támogattok, és tudom, hogy ez igazából a szívetekből fakad –, de számomra ez nem az a fajta érték, mint ha látom azt, hogy te odamész a másik emberhez, és megbékélsz vele. Utána meg jön a bizonyosság, hogy öt éve, vagy tíz éve tartó harag után helyreállt a kapcsolat. Ez sokkal jobban esik az én szívemnek, lelkemnek, hidd el! Elismerjük egymást tapssal, kézfogással, vállveregetéssel, öleléssel, puszival. Helyén van ez, a megfelelő helyen, de látod-e a lényegét, a súlypontot, hogy mi a lényeg? Én a múlt héten is, és bármikor, amikor prédikálok, azt szoktam mondani: én nem a mögötted ülőnek prédikálok, nem a melletted ülőnek. Ne azon járjon az eszed most is, hogy hát igen, az az illető, az nem jár szeretetben velem, és hallani kellene neki ezt a tanítást! Azt a sértődés-tanítást is oda kellene dugni az orra alá, hogy ne legyen olyan sértődős! De én nem annak a másik embernek prédikáltam, hanem neked. Te mit hallottál meg belőle? Te felfogtad-e? Te megértetted-e? Te alkalmaztad-e? Ha nem vonatkozik rád, akkor rendben van. Nem kell, hogy minden inget magadra vegyél! Azt kell magadra venni, ami rád illik.

De számomra az nem elismerés, hogy jönnek a Facebookon a kommentek, hogy: Hát igen, ezt sok mindenkinek meg kellene hallgatni! Igen, szerintem is, de nem magamat akarom reklámozni, mert van prédikátor, aki ugyanezt sokkal jobban el tudná mondani. Aki sokkal jobban meg van áldva jó képességekkel, tehetséggel, ajándékokkal. Most nekem adatott a lehetőség. De nem én vagyok a középpontban, hanem mindig Jézus, és az a szeretet, aminek minket motiválnia kell. Érted? Tapsolhatsz, ha lemegyek a pódiumról, megtapsolhatsz, rendben van, nem fogok megsértődni. De egy nagyon híres zenész mondta egy tanítványának, hogy ha elmész valahova zenélni, és azért játszol, hogy utána megtapsoljanak, akkor nem fogsz soha többet kapni a tapsnál. Ez egy akkora igazság! Nem azért vagyunk itt, a szolgálat nem arról szól, hogy minket elismerjenek. Jól esik az elismerés, kell az elismerés, kell a megbecsülés, és kell az, hogy kedves legyél, és mosolyogjál rám, és bátorítsál engem. Ez szükséges. Kell, mert emberből vagyok, nekem is van lelkem, nekem is vannak érzelmeim. Rendjén van ez, de ezért nem teheted. Mert ha ezért teszed, akkor, amikor ezt nem kapod meg, akkor elkeseredsz. Kicsit olyan ez, mint a szolgálat. Aki azért van szolgálatban, hogy azáltal pénzt kapjon, vagy fizetést kapjon. Semmi baj a fizetéssel, aki szolgálatban fizetést kap, támogatást, anyagiakat. De mi van, ha nem kapod? Akkor is ugyanúgy csinálod, akkor is ugyanazzal a hozzáállással csinálod? Ha nem kapnál érte egy vasat sem, akkor is ugyanazzal a lelkesedéssel, szeretettel csinálnád? Sokan azt mondjátok, hogy igen. És ez így rendjén van.

Így le tudod magadat ellenőrizni, le tudod magadat szűrni, hogy mi a motivációd, miért csinálod. Ha nem kapsz visszaigazolást, akkor már nem csinálod? Ha nem kapsz elismerést, nem kapsz tapsot, akkor már nem is csinálod? Ha nem vagy kiemelve, nem vagy előtérbe helyezve, ha nem veregetik meg a válladat, és nem simogatnak meg, akkor már nem csinálod? Ez fileo. Ez emberi. Ez természetes. Erre bárki képes! Erre a világ is képes! Nem erre vagyunk elhívva! Arra vagyunk hívva, hogy letegyük a saját életünket a másikért. Arra vagyunk elhívva, hogy letegyük a saját, önös céljainkat, érdekeinket a másikért.

Bocsássatok meg, hogy egy kicsit hosszú vagyok, a múlt héten is túllőttem egy kicsit az időkereten. De még ezt szeretném hangsúlyozni, mert ez itt a kulcs, úgy gondolom, hogy csak aki átélte ezt az agapé szeretetet Istentől, az tud agapéval szeretni. Aki megfürdött ebben az agapé szeretetben, aki magába fogadta, az tud ezzel az agapé szeretettel szeretni. Be kell mennünk Isten rejtekébe, ahol ez a szeretet folyamatosan ránk ömlik. Ez nem egy egyszeri megtapasztalás. Igazából nem is havonta egyszer, vagy évente egyszer, vagy vasárnaponként kellene, hogy ezt megtapasztaljuk. Minél inkább megtapasztalod ezt, annál könnyebben és bőségesebben tudod tovább adni, hogy Isten szeret téged. A hétköznapiakban is, amikor reggel nehezen kelsz fel, és alig várod, hogy a kávé lefőjön, tele van a puttonyod mindennel, hogy neked dolgoznod kell, az eső is esik, de Isten akkor is szeret téged, és meg tudod tapasztalni ilyenkor is. Amikor nehézségekben vagy, amikor próbákban vagy, amikor konfliktus helyzetekben vagy, Isten akkor is szeret téged. Meg kell tapasztalnod, hogy a viselkedésedben, a keresztényi életedben meglátszódjon ez. Ha megtapasztalod újra és újra Isten szeretetét, akkor már nem nehéz elengedni a sértést, ott már nem nehéz elengedni azokat a bántásokat, amelyek törként szűrnek feléd, és tüzes nyílként akarnak téged tönkretenni. Ha ez a szeretet-megtapasztalás megvan benned, akkor nem nehéz feldolgozni azokat a gúnyos szavakat, amelyeket mondanak rád az ateisták, vagy a világ, vagy a hitetlenek. Akkor már nem nehéz megbocsátani. Miért nehéz egyes keresztényeknek megbocsátani? Mert nem tapasztalták meg az Istentől jövő megbocsátás gyönyörűségét, hogy Ő megbocsátott nekem. Amikor ezt újra és újra átéled, akkor újra és újra tovább tudod adni. Akkor nem kínlódsz, és nem erőlködsz, hogy saját forrásból próbáld valahogy a sérelmeidet kezelni. A lényeg, hogy át legyél itatva az agapéval, át legyél itatva Isten szeretetével, mert ekkor hordozod magadban azt, és ez válik a te természeteddé. Ez a kereszténységnek az esszenciája, a lényege, a sava-borsa, a magva, hogy Isten dicsősége és világossága tükröződjön rólad, és belőled. De ez nem a te sajátod, nem azért van, mert te olyan sokat olvastál, olyan sokat ismersz, olyan régóta jársz gyülekezetbe. Tudod, mit mond erről Pál apostol? Az ismeret felfuvalkodottá tesz. Itt nem a betűnek az ismeretéről van szó. Úgy folytatja, hogy: A szeretet azonban épít. Érted? Jó dolog ismerni az Igét, azt se bánom, ha kívülről el tudod mondani az összeset. Nagyon jó, de nem a betű ismerete a lényeg, hanem a Szellem ismerete a lényeg. Isten természetének az ismerete a lényeg, akkor tudod ezt tovább adni. Bár ismernék ezt az ítélkező, törvénykező tanítók, prédikátorok, gyülekezetek, akik vádolnak minket, és vádolják István jó kis tanítását a bűnmegvallás csapdáiról, és ítélkeznek, hogy: Én nem sértődtem meg semmire! De Istent megsértettétek, és ez, meg az, meg amaz van bennetek, és sorolják. Szánalmas! Bár azért imádkozom, mint ahogy a Timótheusban olvastuk múlt héten, hogy hátha megismerik ők is Istennek ezt a szeretetét, és ad Isten nekik megtérést ebből. De te tudod, és én is tudom őket szeretni Isten szeretetével. Képesek vagyunk erre Isten által!

Még egy utolsó mondat. Egy jó prédikátor – István szokta mondani – legalább háromszor fejezi be az alkalmat. Most másodszorra fejezem be. Ha átjár az agapé, akkor új képességeket ismersz fel magadban. Ha Isten szeretete átjár, akkor meglátod azt, hogy sokkal több van benned, mint amit magadról ismersz. Akkor világosabban látod magad, világosabban látod a másik embert, és a saját szolgálatodat is. Ez többet ér bármilyen külső emberi ráhatásnál.

1János 4,20–21.

20. Ha azt mondja valaki, hogy: Szeretem az Istent, és gyűlöli a maga atyjafiát, hazug az, mert aki nem szereti a maga atyjafiát, akit lát, hogyan szeretheti az Istent, akit nem lát?

21. Az a parancsolatunk is van tőle, hogy aki szereti az Istent, szeresse a maga atyjafiát is.

Ezt mondja a Károli fordítás, de így önmagában ez megtévesztő. Mert nem egy kedves, mosolygós, vigyori szeretetről van itt szó, hogy szeressük egymást, dörgölőzzünk oda a másikhoz. Ez a fileo képes arra, hogy megvakarja a hátadat, de elvárja azt, hogy te is visszavakargasd. Ha kedves, akkor meg elvárja, hogy vele is kedvesek legyenek.

1János 4,21. Egyszerű fordítás

21. Mert Krisztus azt parancsolta, hogy aki Istent szereti, az a testvérét is Isten szeretetével szeresse.

Ez az önfeláldozás nem csak a rokonok felé van, nem csak a házastárs felé van, nem csak a gyermekek felé van. Az agapé a másik cselekedeteitől függetlenül szeret. Az agapé egyoldalú, mint a napsugár is. Egyoldalúan jön, rásüt az igazra, rásüt a hamisra. Hadd mondjak neked valamit: Isten szeretete is ilyen, mert az eső eljön a bűnösre is, meg eljön az igazra is. Nem te határozod ezt meg, de ez a természet ott van benned. Az agapé abban nyilvánul meg, ahogy egymással bánunk. Abban válik nyilvánvalóvá, és azzal válik kézzelfoghatóvá, érzékelhetővé, ahogy egymással bánunk. Úgyhogy erre bátorítalak benneteket. Áldottak vagyunk, hogy Isten szeretet bennünket. Dicsőség Istennek!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.